

סימון אברהם-שלמה

בן משה. נולד בשנת 1929 בביסטריץ שבטרנסילבניה (רומניה) להורים חרדים. למד ב"חדר" ובבית-ספר עממי של הקהילה. במלחמת-העולם, משהוחזר החבל להונגריה וההונגרים שיתפו פעולה עם הנאצים בהשמדת היהודים, הובל עם משפחתו ויהודי העיר למחנה אושבינצים. שם נספו הוריו והוא הועבר למחנות-עבודה בגרמניה והחזיק מעמד עד כניסת הצבא האמריקני. אחרי השחרור עבר

לאיטליה, הצטרף לנוער "אגודת ישראל", העפיל ארצה בספינת "ארבע החירויות", נעצר בקפריסין ואחרי חצי שנה, בפברואר 1947, הגיע תורו לעלות ארצה ברשיון. התחנך במוסד "עליית-הנוער" של "אגודת ישראל" בירושלים, למד נגרות וקבע עתים לתורה. חבריו זוכרים את מזגו הטוב, את עליונותו הטבעית, את חיבתו לספרות וביחוד לשירה ואת נדיבות רוחו בעזרה לזולת במידת יכולתו הדלה.

בראשית ההתקפות הערביות התאמן מעט בנשק והשתתף בהגנת ימין-משה. פעם, בלכתו תחת מטר כדורים להוציא בחורה פצועה מהשכונה, נפצע גם הוא. משהחלים הצטרף לכוחות הלוחמים של אצ"ל ושירת בקרבות ירושלים כטוראי ואחר-כך כחובש. בשעות כיבוש מלחה, נשאר בשעת נסיגה עם פצועים, בלי נשק, ועליו סמל "מגן-דוד-אדום", ובכל זאת רצחוהו הערבים ביום 15.7.1948. גופתו נמצאה אחרי 4 ימים ונקברה בגבעת-רם. ביום כ"ח באלול תש"י (10.9.1950) הועברה למנוחת-עולמים להר-הרצל בירושלים.